

pini za gosp. Žičkarja, v kmečki skupini za gosp. Robiča.

Volilni shod za ptujski okraj priredi dvorni svetnik dr. M. Ploj dne 25. t. m. ob polu 3 uri v dvorani Narodnega doma v Ptuj. Volilci, udeležite se v obilnem številu tega shoda.

Šoštanj. Okolica Šoštanj je volila dne 14. t. m. štiri volilne moze, ki volijo zanesljivo vsi Žičkarja. Živela šaleška dolina!

Sv. Krištof nad Laškim. Dne 19. je bila pri nas volitev volilnih mož. Prodrli so na celej črti v četrti in peti kuriji kandidatje krščansko-slovenske stranke, devet po številu, ki bodo zanesljivo oddali svoje glasove gsp. Žičkarju in Berkso. Za Hribarjevo kandidaturo se sploh nihče zmenil ni. Rudečkarji, ki so pred tremi leti popolnoma zmagali, so sedaj slovesno propali in zmagali so naši. Slava marljivim našim agitatorjem in posebno volilcem iz Št. Jederte, ki so prišli v tako obilnem številu ter soglasno glasovali za krščansk-narodne moze!

Politični ogled.

Volilni oklici. Katol.-narodna stranka na Kranjskem je v sobotnem »Slovenu« priobčila volilni oklic. Izreka se ostro proti obstrukciji, jezikovno vprašanje na podlagi enakopravnosti se naj reši potom državne zakonodaje, uvede se naj splošna, jednaka, neposredna in tajna volitev. Katoliško-narodni poslanci bodo iskali zveze z drugimi slovenskimi in hrvatskimi poslanci, a tudi s katoliško-zavednimi poslanci češke in rusinske narodnosti. Isti dan kot katoliško-narodna je priobčila oklic tudi kranjsko-liberalna stranka. Povdarja potrebo enakopravnosti vseh narodov, zajamčeno v § 19, se zaganja proti namišljenemu nadvladju duhovščine, obeta osloboditev našega kmeta izpod duševne teme, zahteva svobodno šolo ter izjavlja, da bo v parlamentu iskala zveze s Čehi.

Vlada proti Čehom. Predsednik praškega nadsodišča Janša je stopil v pokoj, ker ni hotel več trpeti upliva pravosodnega ministra. Na Jansovo mesto pride sedaj kak Nemec. Körberjeva vlada si bo sama kriva, ako bo žela vsled svojega izzivajočega ravnanja v novem parlamentu zopet le vihar.

Napad na nemškega cesarja. Dne 16. novembra popoldne okoli jedne ure se je pripeljal cesar Viljem v Vratislavo. Ko se je peljal v ondotno vojašnico, je priletela iz vrste gledalcev majhna ročna sekira na voz, a je odletela od voza in padla med konje. Sekiro je vrgla neka ženska, Selma Schlapke, ki je, kakor se je dokazalo, slaboumna.

Bolezen ruskega carja. Ruski car Nikolaj je obolel za želodnim tifusom. Celi svet se najživahneje zanima za bolezen velikega in mogočnega vladarja. Pravijo, da mu je že boljše in da je izven vsake nevarnosti. Širijo pa se tudi čudne besede o carjevi bolezni. Mnogim se zdi neverjetno, da bi car obolel vsled slabe vode za tifusom, a drugi nihče izmed carjevega najbližnjega spremstva. Nek ogrski list razširja vest, da je bolezen posledica zastrupljenja od sovražne mu roke.

Z južno-afriškega bojišča dohajajo za Angleže neugodna poročila. Buri so se preskrbeli z velikimi zalogami živil in streliva. Njih bojne vrste so se jele z nova polniti z novimi krepkimi močmi. Vse pričakuje nove vstaje v kapski koloniji. Vrh vseh pa se je pričel upor celo med angleškimi vojniki in so morali zbog tega razpustiti že več polkov.

Dopisi.

Iz Ormoža. Iz Velike-nedelje priobčen je v umazanem listu »Štajerca« dopis, ktere ga pa je gotovo stuhala kaka nemčurska butica v Ormoži. — Lista, kakor je »Štajerca« ne

beremo, ker nam preseda kvasenje duševnih sirot v tem listu ter pomilujemo vsakega, kateri vživa smrdeto gnojnico istega. Opozoril pa nas je nek kmet na zgoraj omenjeni lopovski članek. — Človeku, ki je spisal dotični članek, se pozna, da se rad valja v blatu, da ljubi laž in obrekovanje.

Dopisun se s posebno zadovoljnostjo spominja blagoslovljenja nemške šole v Ormoži ter omenja prav bedasto — »da je sedaj mogoče z malimi stroški dati otroke v nemščini poučevati«. Prepričani smo, da postanejo njegovi otroci gotovo tepci, če se vržejo po očetu. Dopisnik se grdo moti, če misli, da so se ormoški Slovenci zbog te slavnosti jezili. Pomilovanja vredni so pri celi zadevi le slovenski otroci, kateri se proti vsem naravnim zakonom silijo v nemško šolo, kjer morajo duševno zaostati. — Naše ormoške narodnjake imenuje dopisun »privandrance«. Le počasi, ti dvomljivi poštenjak. Ti »privandrance« prišli so v Ormož kot ugledni moze in ne kakor nekteri predniki tvojih sedanjih prijateljev, kot ogerski čifuti.

V prvi vrsti napada seveda dopisun gosp. dr. Omuleca. Njegova renegatska duša prekipeva jeze napram našemu neustrašenemu prvoboritelju za slovensko stvar. Peni se kakor divji merjasec in iz njegovih umazanih ust izvijajo se nečloveški glasovi. — Tako lopovsko pisanje ne bode g. dr. Omuleca motilo in odvrgnilo od delovanja za prosveto in blagostanje ormoških Slovencev kakor celega okraja. To pisanje je dokaz, da se ga ormoška in veliko nedeljska nemčurska klika boji. Dolžnost vseh narodnjakov ormoškega okraja pa bi bila, da povsod in pri vsakej priliki poučujejo ljudstvo, ter mu kažejo njegove neprijatelje v pravi luči.

Tudi na gospoda Gomzija in Mikla hoče izliti dopisun svojo gnojnico. Uverjeni smo, da njiju ne bode glava bolela, če se kaki nemčurček jezi, da sta onadva poštena Slovenca.

Postenjakovič je hotel s svojim člankom posebno povzdigniti važnost dr. Delpina. Ta poskus se mu je ponesrečil, — ker ta gosp. doktor pač nobenih zaslug nima.

Ali dopisnik iztaknil je vendar nekaj »zaslužek«. Piše namreč: »Kdo pa ima največji zaslužek, (aha!) da se je odprla nemška šola? Nikdo drugi ko cenjeni gosp. dr. Delpin. Hvala temu možu, ki se je veliko trudil in pogumno bojeval za stvar, ki je ponos celega okraja.«

Uh kako se je vrezal! Pričakujemo gotovo, da bo dr. Delpin dal to laž na podlagi znanega § 19. paragrafa popraviti. — Prej kakor se je pri nas dognalo, da je dr. Delpin na svetu, je bila šolska zadeva pri upravnem sodišču rešena. — Dr. Delpin niti ni pomočil peresa za to šolo in vendar namigava dopisnik, da je imel pri tem kaki »zaslužek«. Dr. Delpin pač lahko reče: Bog me obvari takih prijateljev, kakor je dopisnik »Štajerca«, kateri me s svojim neumnim pisanjem le smeši. Za danes dovolj. — Ko bodo ormoški in velikonedeljski nemškutarji čutili potrebo v javnosti se hvaliti, naj si zberejo pametnejšega dopisnika.

Sevnica ob Savi. (Volitve.) Dne 1. grudna bodo pri nas volitve volilnih mož. Dopoldne za četrto, popoldan za peto kurijo. Socialdemokratski tovarniški delavci bi bili radi sedaj najbolj »kunštni«, zato ne mirujejo s svojim poučevanjem zaradi volitve v peti kurijo. Kako in kaj govorijo, ni vredno omeniti, samo toliko jim svetujem, da naj prej premisli vsak rudečkar, bodisi tovarniški ali železniški delavec, s kom da ima opraviti, da mi kmetje nismo nikake sleve, da toliko razuma ima vsak kmet, kakor ga ima kak »slamokrat«.

Toliko pa moram omeniti, predragi sevniki rojaki, posebno kmetiškega stanu, da ta dan pokažimo, da smo verni slovenski katoličani, da bomo volili tudi take moze, katere vsako nedeljo v cerkvi vidimo, takim se sme tudi kaj zaupati! Predragi rojaki,

bomo mar tiste poslušali, ki le na svoj žep gledajo? Držimo se tistih, katerim je sveta vera, narodnost in pa ljubezen do bližnjega prva stvar. Torej ne poslušajmo praznih besed, presoditi mora človek sam, kar ga uči jasna pamet, in pa taki, ki kaj razumejo, potem se vé, kako je prav. Najbrž da bomo imeli štiri stranke, ostanimo pa pri tej, katera je naša, izvolimo take moze, ki bodo volili našega tukajšnjega domačina č. g. dekana Žičkarja. Grdo bi bilo za Sevnico in celo občino, da bi mi druge iskali, domačina pa zavrgli. Komu boš, dragi moj, bolje verjel, domačinu, ali kakemu človeku, ki ga še nisi nikoli videl! Torej previdno in dobro premislite tudi Vi, gospodje po trgu, saj smo vsi domačini! Torej ne več strank, zadosti nam naj bo ena in ta je za Žičkarja. Na svidenje 1. grudna.

Iz Savinjske doline. Dne 15. novembra je bila povodom proračuna seja občinskega zastopa Velika-Pirešica v bližini Celja in Žalca, obstoječa iz 24 krščansko-narodnih odbornikov, kateri so se med seboj pogovorili, vsaki v svojem kraju delati na to, da se na dan volitve volilnih mož 24. novembra le takšnih 12 volilnih mož izvoli, kateri bodo tudi potem zanesljivo Žičkarja in Berkso državnim poslancem volili.

Splošni glas se je od občinskih odbornikov slišal: Hribar ni naš, ampak somišljenik protiverskih ljubljanskih Slovencev, toraj nevreden našega zaupanja, naj gre v Ljubljano, tam se naj ponudi za splošni volilni razred, saj še odlični celjski Slovenci ga ne marajo, zakaj bi ga pa mi hoteli. Pisec tega poročila prišel je pa tudi po svojih stanovskih opravkih v Celjsko okolico, Petrovče, Vojnik ter na Teharje, vsepovsod je od zavednih Slovencev ta glas čul: Le Hribarja ne, saj imate Žičkarja, kateri je v vsakem obziru mož na svojem mestu. Vrli Pireščani! Domoljubni krščansko-narodni Savinjeci od Celja do Gornjegagrada, sicer me ne poznate, pa dober nauk Vam dajem: Žičkarja in Berkso si le ohranite! Hribarja, Čobala in Pukeljna pa odstranite, Vas nikdar grivalo ne bo.

Iz kozjanskega okraja. (Liberalne laži.) Odkar so razpisane volitve za državni zbor in kandidujeta v peti kuriji Žičkar in Hribar, ni ga v našem kraju več ljubega miru. Tudi drugod po nekaterih krajih niso enakih misli, a takega srditega boja ni nikjer kakor pri nas v Kozjem. Vodja bojovite nove stranke je novi odvetnik dr. Pikl, ki v tem boju ni pokazal samo svoje naklonjenosti do Hribarja, ampak tudi svoje odločno liberalne nazore. Obžalujemo! Protiverski in protisocialni liberalizem gotovo tudi nas štajarskih Slovencev ne bode osrečil kakor tudi drugih narodov ni, ki že po vrsti obračajo hrbet liberalnim idejam. Ko je za dne 11. t. m. napovedalo naše katoliško politično društvo zborovanje, čutil je dr. Pikl potrebo, pokazati svoje nasprotno stališče ter uprizoriti protishod. Kakor ste že poročali, protishod ni bil obilno obiskan, toda jako značilno.

Na Hribarjevem protishodu je namreč res bila tržka inteligenca zbrana, toda ne slovenska, ampak liberalno-slovenska in posiljenemška. Kar se je kranjskim liberalcem le počasi posrečilo, to je kaj hitro šlo od rok dr. Piklu v Kozjem, spravil je slovenske in nemške liberalce pod jeden klobuk. Pikl, Cilenšek, Gorišek imeli so na protishodu srečo, ako jim je to že njih slovenska vest pripuščala, zreti tudi v obraze Wachtschitscha, Jevschniga in Kottniga, priznana najčvrstejših privržencev nemške stranke. Take inteligence vsaj mi na shodu katoliškega političnega društva nismo videli. Shod katoliškega političnega društva so jako razmrcvarili. Čujte, kako je bil sestavljen naš shod. Nek kozjanski liberalce piše v »Narodu«:

... prišlo je petnajst duhovnikov, kakih 20 cerkvenih ključarjev in mežnarjev, tisti trije župani, za katere je župnik Tomazič odposlal brzojavke katoliškemu shodu, dalje